

تارگه شو نه واره کان ... ستار نه حمه د

له نه وانی درزی دیواره کان و
برینی په نجه کانی تار دا
فهزنده یهك بهزه یی ده و
له نه وانی بری شك و نیگای چاوه وانی دا
ه شوو هژانك
به رایى عه شقكی نو ده ه ند
تار له دایکبووی ...
بار نه وهی مژووی که ناریه کان بزانی
که ده مریت ...
له و دیوسنووره کا نه وه له گ تار ده گه یت
له د زه خی گونا هه کا ندا
به رامه ی به رسیله پاکه کان ما چده که یت
له دیمه نی نه و گه یا نه ورد به ره وه
بولبولك به ژوانیان شه یدا بار
سیمای گارانیهك گو ی گه اکان ده ه ژ ند
ه لانه یهك له ر خیا بنیات بنر
چه ن دین زه نه قو و ته ...
په نجه ی چا ه کان راده مووسن
چا ك بمر، کانیهك د ی بار ده کا ته وه
رژك وهك ئا و نه ده ب ت به ها و ی
شه پ ل ك پرچی خه زانی ده شوا ته وه
شاعیرك به دیار پیره شیعر كه وه
رد نی سپی ده ب ت
ئا و نه یهك ...
له هه وه رینی خ ی پاشگه زده ب ته وه
و نه یهك هز به دا کورمانی هه ناسه ی کوکوختیهك ده کا
که دا بار ای له ده روونم
مردنم له گه ای ته مه نما تار و کرد
ورد ورد، به توانه وه م
په یکه ر کم له تار دروست کرد
له وه ته ی به س به ری بار هه ور
گه ای عومرم ده پ چمه وه

به کراسی تریفه ئا و
 زام پینه ده کهم
 له تـ مارگه ی شوـ نه واره کاندایـ
 ورده بهرد له کانی ناخم وهرده ده م
 سهرده مـ که دادهـ وخـ یت
 شه قامه کان بزه ی له ناوچوونت ههـ ده واسن
 رـ گایه کـ، ماـ وایـ باـ داره کان
 به لانه ی سـ زـ ناگه یه نـ
 هه نسکـ کـ، گهرووی خاک
 ناکاته جـ گه ی فرمـ سکـ
 بـ یه تینوو
 به سهر پردی راستیدا
 له ئەزمونی جودا بوون ورده بمه وه
 له ته فره دانی بـ شوـ نی ده گم
 له رامانی سروشت
 گول له سنگی په یکه ر ده رده کهم
 گهـ ان سهری دـ وانهم
 به لانه ی که ناریه کان ده سپـ رـ
 نیشتمانـ کـ له ورده لم
 بـ گـ وگاـ ی مناـ نهم شیده که مه وه
 ئەمـ هه نگاوـ کـ ده مگرـ نـ
 سبه ی را بردوویه کـ
 پاشهـ ژم ده کاته هاژه ی ئا و
 پرچی کانیه کـ
 له گهردنی لوتکه یه کـ گیر بـ ت
 قژی هـ نراوهم
 وه کو عه شقی تـ ده بـ ته خهزان
 چرـ ی ساـ کی ته مه نم
 به سهر خه رمانی برینا ههـ ده وهرـ
 نه گـ کـ
 راسپارده کان له گهرووی خاک ده نـ ت
 نه که سـ کـ بـ دوا جار
 له پهـ هی یادـ کما
 په یفـ کی شـ و او م ههـ ده گرـ

ستار ئەحمەد